

கிறித்துவச் சிற்றிலக்கியங்களில் மரபும் மாற்றமும்

முனைவர் இரா.தவமணி

தமிழ்த்துறை ,

சங்கரா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி , காஞ்சிபுரம்

eezumalair@gmail.com

32

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் வழக்குடைய வாழும் மொழிகளுள் ஒன்றாக இருந்து வருவதால் அம்மொழி பெற்றுள்ள இலக்கியங்களும் காலந்தோறும் வளர்ந்து வரும் இயல்புடையனவாக உள்ளன. அவ்வளர்ச்சி கருத்தில் மட்டுமன்றி வடிவத்திலும் இடம்பெறுதலைக் காண இயலும். வளர்ச்சி என்பதில் உயிர்ப்பொருட்களின் வளர்ச்சியில் காண்பதைப் போன்று அமையும் ஒரு தொடர்ச்சியும் இடம்பெறும். வளர்ச்சி நிலையில் சொல், தொடர், கருத்து, யாப்பு, வடிவம் முதலியவற்றில் உண்டாகும் தொடர்ச்சி மரபு என்று கருதிப் போற்றப்படும். வளரும் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் புறவுலகத்தாக்கத்தில் பயனாக வாழ்க்கை நெறிகளிலும் அவற்றைச் சார்ந்தமையும் இலக்கியங்களிலும் ஒரே வழிமரபு மாற்றங்கள் தோன்றுவதும் உண்டு. அவ்வகையில் மரபு மாற்றமெய்திய புதிய இலக்கியப் படைப்புக்களும் காலப்போக்கில் அதற்கான இலக்கண அமைப்பைப் பெறலாம். இவ்வாறு வடிவ மாற்றம் பெற்றமைந்த இலக்கியங்கள் புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் எனப்படும்.

முன்னுரை

காலந்தோறும் இலக்கியப் படைப்பிற்குரிய கருப்பொருள்கள் மாற்றம் பெறுகின்றன. காதலும் போரும் பழைய இலக்கியங்களின் கருத்தாகவும், சமயமும் தத்துவமும் இடைக்கால இலக்கியங்களின் சாரமாகவும் , விஞ்ஞானமும் மனிதவியலும் இக்கால இலக்கியங்களின் பழிவாகவும் அமைந்துள்ளன. கருப்பொருள் மாற்றம் போன்றே இலக்கிய அமைப்பிலும் சிற்சில மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இலக்கிய படைப்பாளன் தன் விருப்பப்படித் தான் படைக்கும் இலக்கியங்களில் மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு அவனுக்கு உரிமை உண்டு. அவ்வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கிறித்தவச் சிற்றிலக்கியங்களின் அமைப்புக்களில் சிற்சில மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கிறித்தவச் சிற்றிலக்கியங்களில் மரபைத்தழுவிடும், மரபு மாற்றமாகவும் பல கூறுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது.

மரபு மாற்றம்

இறை மகனை ஈன்ற அன்னை என்னும் நிலையில் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களான ஜி.எஸ். வேதநாயகரும், மு.நல்லசுவாமி பண்டிதரும் மகனை இழந்த மரியன்னை கையற்று வருந்திய நிலையைப் “புலம்பல்”என்னும் இலக்கியமாகப் படைத்துள்ளனர். வேதநாயக சாஸ்திரியார் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டைப் போற்றும் வகையில் அப்பெரியாரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு

SRM INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY

(Deemed to be University u/s 3 of UGC Act, 1956)

மேலாண்மையியல் புலம், தமிழ்த்துறை, தமிழ்ப்பேராயம்

திரு. இராமசாமி நினைவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

நுண்கலை/ தமிழ் / பல்துறை

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்கு”

மு.பவுல் இராமகிருட்டிணன் “வேதநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ்” என்னும் நூலைப் பாடியுள்ளார். இவை கொண்டு இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருத்தமுறைக் கிறித்தவர்களின் இலக்கியப் படைப்பில் சிறு மரபு மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளமையை அறியலாம்.

இந்து சமயத்தவரும் படைப்புக்களும்

தமிழர்கள் குழந்தைச் செல்வத்தை மிகுதியும் போற்றுபவர்கள். அதனால் தம் உள்ளம் கவர்ந்த இறைவனையும் சான்றோர்களையும் குழந்தைகளாக்கிப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவது மரபாக உள்ளது. பிள்ளைத் தமிழ் “தமிழில் மட்டும் காணப்படும் இலக்கிய வகையாக உள்ளது”¹ என்று மு.வரதராசன் கூறுகிறார். பிற சிற்றிலக்கியங்கட்குரிய கருப்பொருள் போலன்றிப் பிள்ளைத் தமிழுக்குரிய கருப்பொருளாகிய குழந்தை மனித வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்தது.

குழந்தைகள் மீது மிகுந்த பாசமும் பரிவும் ஒவ்வொருவரிடமும் இயல்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வடிப்படையில் தெய்வங்களையும் குழந்தைகளாகக் கற்பனைச் செய்து பிள்ளைத் தமிழ் பாடியுள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கிய மரபைப் பின்பற்றி இந்து சமயம் சார்ந்த புலவர்களில் சிலர் கிறித்துவச் சிற்றிலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அத்தகைய படைப்புக்கள் பெரும்பாலும் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியமாகவே உள்ளன. இயேசுநாதர், மரியன்னை, புனிதர்கள் ஆகியோர் மீது இந்து சமயத்தவர் கொண்ட ஈடுபாடு பிள்ளைத் தமிழ் பாடுவதற்குரிய காரணமாகிறது.

கத்தோலிக்கர், “அழிவற்ற கன்னிமையில் எழிலுற்ற தூயமகள்”² என்றும்,

“பழுதிலாப் பிறப்பில் பாவை”³ என்றும் பிள்ளைத் தமிழ் நூலில் மரியன்னையைப் போற்றுகின்றனர். இந்து சமயப் புலவர் தம்புரான் தோழப் பிள்ளை அச்சமயத்தில் நிலவும் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் பின்னணியில்,

“ஏத மில்லா விண்ணுக்கும்

எழிலே கொண்ட மண்ணுக்கும்

தீதில் அரசி”⁴

ஆற்றுப்படையும் படைப்பு வேறுபாடும்

புனித அந்தோனியார் ஆற்றுப்படை என்னும் நூல் கத்தோலிக்கப் புலவரால் பாடப்பட்டுள்ளது. இது புனிதர் ஒருவரிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. புலவராற்றுப்படை, இறையாற்றுப்படை என்னும் நூல்கள் திருத்தமுறைக் கிறித்தவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன. இவை இயேசுநாதரிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. இவை கொண்டு கத்தோலிக்கரும் திருத்தமுறையினரும் தத்தம் கொள்கை வழி இலக்கியங்களைப் படைக்கும் மரபு புலனாகிறது.

பதிகமும் படைப்பு வேறுபாடும்

இயேசுநாதர் என்னும் பெயருக்குள்ள ஆற்றல், அ வர் சிலுவை சுமந்து அனுபவித்த வேதனைகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கத்தோலிக்கர் பதிகம் பாடியுள்ளனர். மேலும் வேளாங்கண்ணி, பூண்டி, திருக்காவலூர், தூத்துக்குடி முதலிய பதிகளில் ஆரோக்கியமாதா,

SRM INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY

(Deemed to be University u/s 3 of UGC Act, 1956)

மேலாண்மையியல் புலம், தமிழ்த்துறை, தமிழ்ப்பேராயம்

திரு. இராமசாமி நினைவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

நுண்கலை/ தமிழ் / பல்துறை

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்கு”

Special Issue - Volume -2 Issue - 4

அமலோற்பவமாதா, அடைக்கலமாதா, பனிமய மாதா என்னும் பெயர்களில் கோயில் கொண்டுள்ள மரியன்னையைப் புகழ்ந்து பதிகம் பாடியுள்ளனர். அதுபோல் வளனார், சவேரியார், தேவசகாயம் போன்ற புனிதர்களுக்கும் பதிகங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இயேசுநாதர், மரியன்னை, புனிதர்கள் ஆகியோர்க்கு மட்டுமின்றி வீரமாமுனிவருக்கும் பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது. வீரமாமுனிவர் என்ற தன்மனிதருக்குப் பதிகம் பாடப்பட்டமையை மரபு மாற்றமாகக் கொள்ளலாம்.

திருத்தமுறைக் கிறித்தவர்கள் இயேசுநாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பதிகம் பாடியுள்ளனர். இவை இயேசுநாதரின் பெருமைகளைப் பேசுவன.

அந்தாதியும் புலம்பலும்

அப்ப வடிவில் வாழும் இறைவனை நற்கருணை நாதர் என்று பெயரிட்டுக் கத்தோலிக்கர் நற்கருணை நாதர் அந்தாதி என்னும் இலக்கியத்தைப் படைத்துள்ளார்.

புலம்பல் என்னும் இலக்கிய வகைக்குத் தனிநூல் படைத்துத் திருத்தமுறையினர் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிந்துள்ளனர். நெஞ்சருவு கட்கம், மமரியாள் புலம்பல் முதலிய நூல்கள் இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் காப்புப்பருவத்தையடுத்துச் செங்கீரைப்பருவம் இடம்பெறும்.

"காப்பொடு செங்கீரை தால் சப்பாணி" ⁵ என்று பன்னிரு பாட்டியலும்,

"காப்புச்செங் கீரைதால் சப்பாணி முத்தத்தோடு" ⁶ என்று நவந்தீதப்பாட்டியலும் கூறுகின்றன. பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்ற மரபில் பெரும்பான்மையான பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் காப்புப் பருவத்தையடுத்துச் செங்கீரைப் பருவம் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் வேளை மரியன்னை பிள்ளைத் தமிழில் காப்புப் பருவத்தையடுத்துத் தாலப்பருவம் இடம்பெற்றிருப்பது ஒரு மாற்றமாகும்.

தொன்போஸ்கோ பிள்ளைத்தமிழ், வீரமாமுனிவர் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகிய இருநூல்களையும் இந்து சமயப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். தொன்போஸ்கோ, வீரமாமுனிவர் ஆகிய இருவரும் கிறித்தவச் சமயத்தினர். இவர்களைக் காக்குமாறு பிற சமயக் கடவுள்களான சக்தி, புத்தர், நபிகள் ஆகியோரை வேண்டுவது கருத்ததக்கது. "கவி, தான் வழிபடு கடவுளையாதல் எடுத்துக் கொண்ட பொருட்டு ஏற்புடைக் கடவுளை யாதல் வாழ்த்துதல்" ⁷ என்னும் மரபிற்கேற்ப இந்து சமயக் கடவுளரிடம் கிறித்தவச் சமயம் சார்ந்தோரைக் காக்குமாறு வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை

கிறித்தவச் சமயத்தில் இருபெரும் பிரிவினர்களாகிய கத்தோலிக்கரும், திருத்தமுறையினரும் தத்தம் கொள்ளை வழிச் சிற்றிலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர்.

இந்து சமயத்தவர் இயேசுநாதர், மரியன்னை, புனிதர், வீரமாமுனிவர் ஆகியோரைக் குழந்தைகளாகக் கொண்டு பெரும்பான்மையும் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களை படைத்துள்ளனர்.

பிள்ளைத்தமிழ் மரபுகளைப் பின்பற்றுவதிலும், சொற்கள், சொற்றொடர்கள் முதலியவற்றைக் கையாளுகின்ற முறையிலும், புராண ஆகமச் செய்திகளை எடுத்து மொழியும் போக்கும்,

வருணனைக்களைக் கையாளும் பாங்கிலும் மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழும், வேளை மரியன்னை பிள்ளைத்தமிழும் ஒத்து விளங்குகின்ற பான்மை ஆராயப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. மு.வரதராசன், இலக்கிய மரபு, ப.26
2. கு.தாமஸ், வேளை மரியன்னை பிள்ளைத்தமிழ், திருவருட்பாமாலை, ப.75
3. அருள்.செல்லத்துரை, இயேசுபிரான் பிள்ளைத்தமிழ், ப.14
4. எஸ்.தம்புரான் தோழப்பிள்ளை, கன்னிமரி பிள்ளைத்தமிழ்,ப.36
5. பன்னிரு பாட்டியல், நூற்.18
6. நவநீதப்பாட்டியல், நூற்.29
7. பரிமேலழகர், கடவுள் வாழ்த்து உரை, திருக்குறள். ப.2